

Andreu Carranza Escriptor

«ELS PERSONATGES EM VÉENEN A DESPERTAR A LA NIT»

Entrevista

L'autor ebrenc treballa intensament en la seva pròxima novel·la, però mentrestant enguany ha publicat 'Carbó i Fusell' amb Amat Pellejà i ha estat un dels 13 'Assassins de l'Ebre'

GLORIA AZNAR
TARRAGONA

Andreu Carranza és un dels escriptors més rellevants del panorama literari de la demarcació, però també en l'àmbit internacional. Autor nascut a Ascó, que viu a Flix, ha amanyagat el territori a les seves pàgines, fet que no ha estat obstacle per tenir èxits de ressò com ara el best-seller *La Clau Gaudí* escrit amb Esteban Martin. Enguany, el seu conte *Camí del Xofars*, guanyador el 2017 de *Lo Flix d'Abans*, ha vist la llum en un recopilatori de 25 anys del premi; ha publicat juntament amb Amat Pellejà *Carbó i Fusell* (Arola Editors) i ha estat un dels 13 *Assassins de l'Ebre* (Llibres del Delicte). Incansable, Carranza treballa en la seva pròxima novel·la, un secret que no vol revelar.

Aquest està sent un any molt prolífic. Per on comencem?
Per on vulgues.

'Camí del Xofars' ha vist la llum en el volum '25 anys de Lo Flix d'Abans'. Què explica?

Me fico dins de la personalitat d'una noia de Flix -vaig enganyar tot el jurat-. Aquesta noia té una padrina que l'educa en l'amor als llibres i això ho fa anar al seu hort. Llavors es descobreix que esta padrina té una història molt personal perquè va ser una feminista i anarquista de la Guerra Civil, que va acabar solitària. Lo seu paradís era este hortet petit, esta partida que es diu Xofars. Em feia goig participar amb un conte meu i vaig ser premiat.

Què és el Xofars?

Un lloc molt freqüentat per caminar amb un encant molt particular, de molts horts, de moltes olors de primavera.

I amb la Guerra Civil continua amb 'Carbó i Fusell'.

És un projecte més especial amb l'Amat Pellejà, que ens coneixem des de fa molts anys perquè hem tocat junts i ell és un gran músic i un gran pintor.

L'escriptor d'Ascó Andreu Carranza mostra 'Carbó i Fusell', una de les seves obres d'enguany amb Amat Pellejà. FOTO: JOAN REVILLAS

«A 'Carbó i Fusell' les paraules són les bales. És la història d'Ernest Hemingway, George Orwell i Robert Capa durant la Guerra Civil»

«Amb el llibre dels 'Assassins' pots comprar una ampolla de vi. Beus una copeta i gairebé visualitzes cada història com una pel·lícula»

«Ara mateix estic en el moment dolç de la novel·la en què els personatges tenen una vida que a mi m'està fascinant»

Com va anar la història?

Em va passar unes làmines de tres brigadistes internacionals que després de la Guerra Civil van tenir un gran ressò, tots tres relacionats amb el món de les arts. Són Ernest Hemingway, George Orwell i Robert Capa. És l'última gran batalla dels romàntics.

I les hi havia de posar veu?

Sí. El carbó és l'Amat i jo fico el fusell, que seria l'escriptura. D'algun forma, les paraules són les bales. Però va ser un repte per mi molt important perquè intento acompanyar unes làmines que ja tenen prou força.

No ho havia fet mai això?

No. I ha sigut una experiència molt enriquidora en el sentit que la paraula no té el protagonisme. Normalment és a la inversa.

I d'aquí als 'Assassins de l'Ebre'.

Sí. És un projecte molt xulo que a mi em va engrescar. Els editors

busquen la complicitat de molts autors i aquí són tretze assassins els que contenen les històries. Assassins que són els escriptors. Penso que el número 13 és perfecte. Es tracta de contes de gènere negre i la novetat és que el llibre va acompanyat d'una ampolla de vi negre.

Per degustar la lectura?

Quan compres el llibre si vols tens l'opció de comprar-te l'ampolla de vi i tots dos tenen la mateixa etiqueta. Llavors, el que aconsello és obrir el vi i anar llegint i bevent. Beus una copeta i gairebé visualitzes cada història com una pel·lícula davant teu. Jo proposo entrar als *Assassins* i deixar-se portar.

I d'on és el vi?

De la cooperativa de Falset.

Quina és la seva història?

M'ha sortit un conte matemàtic. Em fico una mica amb les sèries numèriques, que a mi m'agraden molt.

En què està treballant ara?

En una novel·la i estic absolutament segrestat pels personatges.

En quina època?

No t'ho vull dir. Només et puc dir que els personatges tenen una vida que a mi m'està fascinant. A lo millor una nit un d'ells me ve a despertar, em marquen lo que està fent i ara ja sóc com un escriptor, ja no sóc el creador. Són ells els que circulen. Ara mateix no m'agradaria mai que s'acabés, estic en el moment dolç.

I s'aixeca per escriure?

S'ha de fer. És imprescindible. A més a més m'agrada molt somiar en la pròpia història que estic creant, la visc molt al somni. Hi ha molta part de misteri, de somni, de llegenda. En 30 anys de fer literatura m'adono que l'he passat sempre escrivint i llegint evidentment i ja s'han contaminat tots els meus somnis. Què és real? I què és ficció? El que estem vivint és real o és el que estem somiant?